

Uitgangspunt:

De onderwijzer dient door genade Christus te volgen en te leven vanuit Zijn Woord

Categorie Onderwijzer

Dit hoofdstuk in het boek Bijbels Onderwijzen bevat de zes uitgangspunten voor het zijn van een Bijbelgetrouwe onderwijzer. Dit keer een algemene inleiding op de onderwijzer. In de komende maanden komen alle uitgangspunten afzonderlijk aan bod in de bijdragen.

Bijbeltekst | 1 Petrus 2:11–25 (vers 21)

- 11** Geliefden, ik vermaan u als inwoners en vreemdelingen, dat gij u onthoudt van de vleselijke begeerlijkheden, welke krijg voeren tegen de ziel;
- 12** En houdt uw wandel eerlijk onder de heidenen; opdat in hetgeen zij kwalijk van u spreken als van kwaaddoeners, zij uit de goede werken die zij in u zien, God verheerlijken mogen in den dag der bezoeking.
- 13** Zijt dan alle menselijke ordening onderdanig, om des Heeren wil; hetzij den koning, als de opperste macht hebbende;
- 14** Hetzij den stadhouders, als die van hem gezonden worden tot straf wel der kwaaddoeners, maar tot prijs dergenen die goed doen.
- 15** Want alzo is het de wil van God, dat gij wel doende den mond stopt aan de onwetendheid der dwaze mensen;
- 16** Als vrijen, en niet de vrijheid hebbende als een deksel der boosheid, maar als dienstknechten Gods.
- 17** Eert een iegelijk; hebt de broederschap lief; vreest God; eert den koning.
- 18** Gij huisknechten, zijt met alle vreze onderdanig den heren, niet alleen den goeden en bescheidenen, maar ook den harden.
- 19** Want dat is genade, indien iemand om de consciëntie voor God zwaarigheid verdraagt, lijdende ten onrechte.
- 20** Want wat lof is het, indien gij verdraagt als gij zondigt en daarover geslagen wordt? Maar indien gij verdraagt als gij wel doet en daarover lijdt, dat is genade bij God.
- 21** Want hiertoe zijt gij geroepen, dewijl ook Christus voor ons geleden heeft, ons een voorbeeld nalatende, opdat gij Zijn voetstappen zoudt navolgen;
- 22** Die geen zonde gedaan heeft, en er is geen bedrog in Zijn mond gevonden;
- 23** Die, als Hij gescholden werd, niet wedschold, en als Hij leed, niet dreigde, maar gaf het over aan Dien Die rechtvaardiglijk oordeelt;
- 24** Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij de zonden afgestorven zijnde, der gerechtigheid leven zouden; door Wiens striemen gij genezen zijt.
- 25** Want gij waart als dwalende schapen, maar gij zijt nu bekeerd tot den Herder en Opziener uwer zielen.

Bezinning

Petrus, de schrijver van dit Bijbelboek, schrijft aan ‘de vreemdelingen die verstrooid’ zijn (1 Petrus 1:1). Wellicht gaat het om een rondzendbrief aan de gemeenten ten westen van Klein-Azië. Waarschijnlijk gaat het hier niet om Joden uit de Diaspora die christen geworden zijn, maar moeten we aan een bredere betekenis denken. Zondaren, die door en tot God bekeerd; zij die Zijn volk niet waren, maar aangenomen Zijn door God tot Zijn volk (1 Petrus 2:9–10; vgl. Hos. 1:10).

Het leven met en uit Christus is voetstappen drukken; een leven bestaande uit navolgen en lijden in deze wereld. Door wedergeboorte en het geloof in Christus mogen ze delen in de zaligheid. Opmerkelijk is, dat dit zichtbare consequenties voor hun levenswandel heeft. De bedoeling van deze brief is om een aansporing te geven om als christen wel in de wereld te zijn, maar niet van de wereld in het openbare leven (1 Petrus 2:14–15), in huis (1 Petrus 3:1–7) en ten opzichte van je naaste (1 Petrus 3:8–16 en 1 Petrus 4:12–19).

Iedereen kent wel het gezegde ‘woorden wekken, voorbeelden trekken’. Dit geldt zeker voor iemand die in het onderwijs werkzaam is. Wanneer onze woorden in tegenspraak zijn met onze levenswandel dan is dit funest voor de geloofwaardigheid ten opzichte van kinderen. Als we zelf terugdenken aan iemand die voor ons erg belangrijk is geweest, dan zijn dit vaak mensen die weinig spraken maar in hun levenswandel de tere vreze des HEEREN lieten zien. In de eerste plaats is het belangrijk dat we als christelijke onderwijzers anders doen dan een seculier iemand die in het onderwijs werkzaam is. Dit betekent niet dat we vreemd doen, maar anders doen. Als het goed is hebben we een hoger doel voor ogen: kinderen opvoeden in de vreze van Gods Naam.

In 1 Petrus 3:1 staat dat ‘anderen door de wandel gewonnen mogen worden’. Zeg eens eerlijk: hoe is jouw wandel onder de kinderen? Mogen zij aan jou zien, dat die liefdedienst je nog nooit verdriet heeft gedaan? Gaat er van jou een geur van Christus uit? Spreek je goed van Hem? Merken de kinderen dat de zonde je zo bitter smart en dat je een ander, een beter Vaderland zoekt?

Gunning schrijft ergens (zie ook Bijbels Onderwijzen, pag. 41), dat de godsdienstige opvoeding niet wezenlijk bestaat uit een reeks van zekere daden en verrichtingen, maar uit een zekere gezindheid des harten, een zekere levensopvatting, die bij de opvoeders aanwezig en levend en werkzaam moet zijn. Daarvoor is nodig, dat we wederom geboren worden of zijn, ‘dewelke God zonder ons in ons werkt (DL 3 en 4 paragraaf 12).’

Is het uw dagelijkse bede: ‘Ik heb and’ren al de rechten van Uw mond. Met lust verteld hen vlijtig onderwezen; Uit al den schat van ‘t grote wereldrond.’ Maar ook: ‘Och, dat ik klaar en onderscheiden zag’. (Psalm 119: 7 en 14 ber.)

Bespreking

- Ben je alleen onderwijsgevende tijdens je werktijd of ben je dit 24 uur per dag en waarom?
- Op welke wijze kun je als opvoeder je gesproken woorden op school teniet doen in je levenswandel?
- Wie is voor jou onvergetelijk geworden als je terugkijkt in je eigen levensgeschiedenis en waarom?

Zingen

- Psalm 119:14